

CUPIDO'S CAPRICE

Avondvullend blijspel in twee bedrijven

door

PIET DAMSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CUPIDO'S CAPRICE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DAMSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ron Maniaire - schrijver
Ilse Maniaire - zijn vrouw
Minoux Entree - gaste

DECOR:

De zitkamer/eetkamer van Ron en Ilse Maniaire. Vanuit de zaal gezien links vóór het zitje met de bank en twee fauteuils. Tegen de achterwand een grote linnenkast, waarin iemand zich moet kunnen verstoppen. Rechts vanuit de zaal gezien achteraan een brede erker, waarin de eettafel plus twee stoelen. Geheel rechts vóór de werktafel met computer van Ron. Rechts tussen de 'computerruimte' en de achterwand een kleine kast met boeken. ("De schminkkamer" en "Liefde tussen de coulissen" zijn functioneel) Links achter wordt de deur naar de keuken en naar buiten gedacht en rechts achter de deur naar de slaapkamers en andere vertrekken van het huis. Midden achter hangen op de achterwand vooralsnog twee omgedraaide bordjes, waarop op de bovenste staat 'even dimmen' en op de onderste 'pauze'. Tegen de linkerwand een 'open haard'. Het tafellaken en twee servetten liggen op tafel. Verdere aankleding ad libitum.

Ouverture:

Vóór het stuk begint horen wij instrumentaal de melodie "Roodborstje tikt tegen 't raam 'tin tin tin'"

EERSTE BEDRIJF

Het is zondagmorgen rond tien uur. Ron staat rechts in de erker en tuurt met een verrekijker door het raam naar links. Hij is al wel gewassen en geschoren, maar is nog wel in ochtendjas. Van links komt Ilse en zij heeft bordjes, kopjes, bestek en een broodrooster bij zich voor het ontbijt.

Ilse: *(laconiek)* Is ze niet thuis?

Ron: Jawel!...Ze is net bezig haar nieuwe badpak te passen.

Ilse: *(terwijl ze de tafel dekt in de erker, quasi complimenteus)*
Zo!...Welke kleur?

Ron: *(zet verrekijker weg en gaat zitten rechts bij de tafel)* Dat is niet te zien! *(wijst naar zijn verrekijker)* Ik heb maar een gewone zwart-wit-verrekijker.

Ilse: *(loopt terug naar de keuken om de rest te halen)* Gô, zeg!...Wat ze al niet uitvinden!

Ron: Ja! *(roept haar na:)* Er zijn zelfs verrekijkers met rúitenwissertjes aan de voorkant: die kan je ook onder wáter gebruiken. *(Ilse geen antwoord. Ron glimlacht en kijkt weer door zijn verrekijker, andere locaties observerend)*

Ilse: *(komt op met de thee, brood en dergelijke)* Kleed jij je niet aan vanmorgen?

Ron: Voor wie?

Ilse: *(dekt tafel verder)* Voor mij bij voorbeeld.

Ron: Waarom?...Ben je jarig of zo?

Ilse: Ja.

Ron: Daar heb je helemaal niets van gezegd! *(sterk nadenkend)* Nee, je bent pas jarig geweest! Vier maart!

Ilse: *(blijvend laconiek)* Gô!

Ron: En nou is het augustus.

Ilse: Wat vliegt de tijd! *(loopt nog eens richting keuken)*

Ron: Moet ik je even helpen, Ilse?

Ilse: Nee, laat maar. Je zult wel moe zijn.

Ron: Ja. *(hij schenkt vast thee voor beiden in en bekijkt de rest van het ontbijt. Hij steekt de steker van de broodrooster in het stopcontact en dergelijke. Ilse komt met de rest op: boter, eitjes, eiersnijder en zo. De eitjes zijn al afgepeld)*

Ron: Is de krant er nog niet?

Ilse: Het is zondag. Dan komt er geen krant.

Ron: O jammer!...Zeg weet jij dat ze hiernaast bij Flip Flieris deze maand nu al voor de vierde keer kampeeders op hun erf hebben?

Ilse: Nee, zeg! Vertel eens.

Ron: *(pauze)* Moesten wij óók eens doen.

Ilse: Wat? *(ze gaat zitten, plakje brood in broodrooster en dergelijke)*

Ron: Kampeerders nemen.

Ilse: Moet je wel een erf hebben.

Ron: Ja.

Ilse: *(serieus)* Als wij ons kíppenhokje zouden wegdoen met onze twee kippetjes en het éne haantje, dan zou dáár één tentje kunnen staan.

Ron: *(knikt maar eens en ziet van het idee maar af; hij probeert zijn eitje in schijfjes te verdelen met de eiersnijder)* Zeg, is dit eitje wel goed?

Ilse: Ja, hoor! Waarom?

Ron: Ik krijg die figuurzaag er zo moeilijk doorheen.

Ilse: Dat heet een eiersnijder.

Ron: Ja, ik vrág maar! Je weet dat ik maar íets verkeerds hoef te eten en ik krijg weer last van hoofdpijn, van hyperventilatie of van...

Ilse: *(onderbreekt negatieve onderklank)* Ja, dat weet ik! *(kijkt naar het eitje)* Maar dit eitje is góed, hoor! Ons haantje Caesar heeft het zèlf gecheckt.

Ron: *(tevredengesteld)* Wie heeft dit eitje gelegd: Pompejus of Crassus.

Ilse: *(kijkt heel dicht bij het eitje. Na pauzetje)* Pompejus!

Ron: Hoe weet je dat?!

Ilse: *(draait zich om richting keukendeur)* Er stond een letter P. op de eierschaal.

Ron: *(serieus)* Dan is het goed.

Ilse: *(knikt, ietwat kritiek)* Van dat eitje zul jij geen hoofdpijn krijgen, Ron!... *(lachje)* Maar blijkbaar wèl als ons haantje Caesar 's morgens drie keer kraait!...Of niet?

Ron: *(serieus)* Ja! *(kijkt dan Ilse even verbaasd aan)* Jij níet dan?!

Ilse: *(kijkt hem ook alleen maar even aan. Doorgaand)* Nee!

Ron: Hmm. *(pauze)* Zeg, weet jij misschien waar mijn mondorgel is, Ilse?

Ilse: *(kijkt hem even zwijgend aan)* Mondorgel?

Ron: Ja?

Ilse: Is het niet ruim veertig jaar geleden dat je daar voor het laatst op gespeeld hebt?

Ron: *(quasi lichte paniek)* Je hebt het toch niet wèggegooid, hè?!

Ilse: Nee!...Maar ik zou met geen mogelijkheid weten, waar ik dat mondorgel zou moeten zoeken!

Ron: Op zolder?

Ilse: Kan!

Ron: Ik zal straks eens kijken. Misschien vind ik jouw blòkfluit ook nog wel.

Ilse: Nou, doe geen moeite. *(pauze)* Wat moet jij met jouw mondorgel?

Ron: (*retorische vraag, na pauzetje*) Het plafond witten?

Ilse: (*wat kortaf reagerend*) Nóu!...Het is toch een normale vraag! Of niet?!

Ron: (*knikt even, inbindend*) Is ook zo! Ja: ik hoorde vannacht zingen hiernaast. (*denkt even na. Zingt dan op de wijs van 'Bij het kampvuur...'*)

'Bij het kampvuur is het herrie,
bij het kampvuur in de nacht.
En de Noordzee vriendelijk bruisend,
Neêrlands smalle kust...begroet'

Ilse: Volgens mij haal je twee liedjes door elkaar.

Ron: (*knikt*) Dat kan goed. Het is ook alweer zó'n tijd geleden dat wij tweeën gezòngen hebben.

Ilse: Ja. (*pauze*) Hoe ver ben je met je boek?

Ron: (*kijkt naar zijn computer*) Nog twee woordjes!

Ilse: (*verbaasd*) Nog twee woordjes?!...Welke?

Ron: (*op zijn beurt laconiek*) 'Wordt vervolgd'.

Ilse: Waar ging het ook weer over?

Ron: Over Al Capone.

Ilse: O ja!... (*laconiek*) Autobiografisch?

Ron: (*even nadenken en dan serieus*) Min of meer wel! ...Er zijn psychologen die zeggen, dat ze uit de verhalen van schrijvers kunnen opmaken hoe de eigenlijke karakters van die auteurs eruitzien.

Ilse: En daar gelóóf jij in!

Ron: Ik weet het niet! (*na pauzetje*) Er zal altijd wel íets van waar zijn. Alhoewel: ik ben geen Amerikaanse dranksmokkelaar, ik ben geen Italiaanse gangster, ik word niet verdacht van tweehonderd vijftig moorden en ik ben niet veroordeeld voor belastingfraude!

Ilse: En waarom dan 'wordt vervolgd'?

Ron: Ja, dat moet je min of meer overdrachtelijk zien: Als Al Capone nú nog geleefd zou hebben, zou hij alsnog kunnen worden vervolgd voor die tweehonderd vijftig moorden! Dáárom: 'Wordt vervolgd', snap je?

Ilse: O, Al Capone is dood?

Ron: Ja. In negentienhonderd zevenenveertig al.

Ilse: (*knikt complimenteus*) Nou, jij hebt jouw húiswerk goed gemaakt!

Ron: (*zeer instemmend*) Ja!

Ilse: En weet je al waar je volgende boek over gaat?

Ron: Ja. Over Toetanchamon.

Ilse: (*als compliment bedoeld*) Toe maar!

Ron: Doe ik ook.

Ilse: Die is óók al dood?

Ron: Ja. Al duizenden jaren. Toetanchamon was de zoon van

Amenhotep IV en hij is onder omstandigheden waarvoor geen verklaring is gevonden zo rond zijn achttiende al overleden. En dat is jong!

Ilse: *(knikt instemmend)* Ja!...Was er geen sprake van een 'Vloek van Toetanchamon'?

Ron: Ja!...Interesseert je dat?

Ilse: Ach ja, waarom niet?

Ron: Dan moet je mijn boek maar lezen, als dat uitkomt!

Ilse: Nee, vertel eens. Je hebt dagen in de bibliotheek doorgebracht, dus je kunt toch wel iets vertellen?

Ron: *(knikt)* Jawel! *(na even nadenken)* Priesters van het Oude Egypte hadden een vloek uitgesproken tegen iedereen die het zou wagen zich te bemoeien met een koninklijke graftombe en vijf weken nadat Howard Carter in 1922 zijn fantastische ontdekking van Toetanchamons' graf had gedaan, begon die vloek al te werken!

Ilse: *(gespeelde interesse)* Nee, toch!...Wat gebeurde er dan?

Ron: *(op zijn praatstoel)* Een zekere lord Carnárvon - die de opdrachtgever was van die Howard Carter - werd gestoken door een mug en door de daardoor veroorzaakte infectie stierf die lord in zijn hotel in Caïro!

Ilse: *(gespeelde verbazing)* Nou, zeg!

Ron: *(doorgaand)* Ja!...En toen hij stierf gingen op mysterieuze wijze alle lichten in Caïro uit en ver weg in Engeland begon de hond van die lord Carnarvon te janken en ging ook dood.

Ilse: *(beetje ongerust)* Is het dan wel zo verstandig van jou dat jij over die Toetanchamon schrijft?!... Als die psychologen in jouw geval gelijk hebben, wat dat autobiografische karakter betreft, dan loop jij misschien óók nog gevaar! *(Ron kijkt in lichte twijfel Ilse aan. Ilse na korte pauze laconiek, met een lachje)* Gelukkig hebben wij geen hond!

Ron: *(twijfel)* Het is toch wel gek! Binnen tien jaar kwamen ongeveer twintig mensen om die direct of indirect bij de opening van het Toetanchamons' graf betrokken waren!

Ilse: Maar die vloek zal inmiddels toch wel uitgewerkt zijn?

Ron: *(schudt 'nee')* Ik heb mijn twijfels! Nog maar betrekkelijk kort geleden - in 1966, geloof ik - stuurde de Egyptische directeur van Oudheden de schatten van Toetanchamon naar Parijs en hij werd prompt overreden door een auto en stierf in een ziekenhuis!

Ilse: Nou, dan zou ik maar oppassen. Voor je het weet, word jij overreden door onze motormaaier. *(Ron kijkt even beetje bang door het raam naar buiten. Ilse lacht met beetje geluid)* Ron: Ik zou d'r maar geen grapjes over maken, Ilse. De feiten spreken duidelijke taal.

Ilse: Ach, kom! Het is al jaren geleden dat jij onze motormaaier aangeraakt hebt, dus dáárover zou ik me maar geen zorgen maken. Nog afgezien van het feit dat wij nog maar amper één vierkante meter gras overhebben.

Ron: Jij kan óók overreden worden!

Ilse: Hè ja, gezellig!...Zullen wij het nou over iets léukers hebben?

Ron: Ja, dat is goed! *(na pauzetje)* Ik heb vanmorgen nog twéé roodborstjes gezien.

Ilse: Twee roodborstjes.

Ron: Ja, de zogenaamde 'Erithácus rubécula'.

Ilse: *(laconiek)* O, ze hebben zich voorgesteld?

Ron: *(gaat op de laatste opmerking van Ilse niet in, doorgaand)* Wist jij dat de vrouwtjes van de roodborstjes de bedelhouding aannemen van een jonge vogel om kennelijk in te spelen op het vadergevoel van het mannetje om daardoor te trachten zijn agressie te verminderen?

Ilse: *(quasi geïnteresseerd)* Nee toch?

Ron: Ja, hoor! En die kleur rood is zó'n sterke prikkel in het broedseizoen voor een roodborstmannetje hè, dat hij zelfs een òpgezet roodborstje of zelfs een bosje rode veertjes al zal aanvallen alsof het een ...een 'ter-ri-to-ri-um-ri-va-le' is.

Ilse: Gô, zeg. En dat heb je óók uit de bibliotheek?

Ron: Ja.

Ilse: Voor je dàn volgende boek?

Ron: *(afzwakkend)* Nou, niet direct!...Meer gewoon belangstelling!

Ilse: En die kleur rood oefent op jóu niet zo'n sterke prikkel uit dat jíj een 'ter-ri-to-ri-um-ri-va-le' zult aanvallen?

Ron: *(na pauzetje vol onbegrip over deze laatste vraag)* Ik dacht het niet. *(Ilse knikt. Er wordt gebeld)* Ha. De post!

Ilse: Nee, hoor! Het is nog steeds zondag!

Ron: Zal ík even gaan? Jij hebt de tafel óók al gedekt!

Ilse: Zou je dat wel doen?...Je bent niet eens aangekleed.

Ron: *(als een credo)* Als ze daar niet tegen kunnen, moeten ze op zondagmorgen hier maar niet aanbellen! *(loopt links af. Ilse denkt even na over Rons 'credo', schenkt nog een kopje thee in voor zich zelf en omklemt daarna met beide handen het kopje. Ron op van links van Minoux)* Kom binnen, kom binnen. Welkom in Huize Maniaire. Als je wilt mee-eten, de tafel is gedekt...Mijn vrouw Ilse heeft een uitstekende... broodrooster.

Minoux: *(komt op in een rood truitje: jawel!. Zij draagt een grote emmer met daarin slechts een paar appeltjes)* Nee, dank u wel. Ik heb al ontbeten.

Ilse: *(is gaan staan en gaat naar Minoux toe, geeft hand)* Aangenaam,

mijn naam is Ilse Maniaire.

Minoux: Aangenaam: Minoux Entree. 'Maniaire'?... *(lacht)* Klinkt óók Frans!

Ron: Is het ook, maar wíj doen er niets meer aan. *(Minoux vraagteken. Ilse net als Minoux ook vraagteken. Ron kijkt naar de emmer)* Wat zie ik: verkoop je emmers?

Minoux: *(lacht)* Nee, die is van boer Flieris hiernaast. *(laat een appeltje zien)* Ik mocht de appeltjes oprapen die onder de bomen lagen, maar die oogst valt nogal tegen en nou dacht ik dat jullie misschien wat appeltjes over hadden, want deze páár zijn te weinig om appelmoes voor de hele gróep te maken.

Ron: *(tegen Ilse)* Wij hebben geen appeltjes over, hè Ilse?

Ilse: Nee. Wij hebben niet eens een appelbóóm.

Ron: Wij hebben alleen maar twéé kippetjes en één haan.

Minoux: *(staat nog steeds)* O, wat jammer!

Ron: *(dit laatste verkeerd interpreterend)* Nee hoor! Die twee kippetjes hebben het héél erg naar hun zin bij ons!...Bij hun háántje, bedoel ik.

Minoux: Ik bedoel...

Ron: *(onderbreekt)* Ga zitten , ga zitten. Ik kleed mij even aan. *(hij loopt naar rechts)* En níet weglopen, hè? *(Minoux lacht en gaat zitten. De emmer heeft zij vóór het zitje op de grond gezet)*

Ilse: Wil je thee? Ik heb nog!

Minoux: Graag.

Ron: *(bij de deur rechts)* Waarom heb je niet aan die appelbomen geschùd? *(hij doet dat nogal sterk voor!)* Of gewoon van de boom geplùkt? Dat deed Eva óók al - in het paradijs, dus je zou niet de éérste zijn!

Minoux: *(kijkt even met beetje onbegrip naar Ilse, dan tegen Ron)* Nee, dat mocht niet! Boer Flieris zei alléén de appeltjes die op de grond lagen!

Ron: *(knikt)* Ja, dat maakt het moeilijker. *(hij is weg)*

Ilse: *(richting keuken)* Ik haal even een kopje voor je. *(iets richting keuken)*

Minoux: Dank je...eh...Ilse.

Ilse: Zeg, als je wat wilt lézen, daar staan boeken. ...Mijn Ròn schrijft ze zèlf.

Minoux: *(gaat weer staan, zeer verrast)* O! *(kijkt in de richting waarheen Ron verdwenen is)* Is Ron schrijver?!

Ilse: Ja! Maar zó bijzonder is dat niet, hoor!

Minoux: Vind ík wèl! Ik heb àltijd al graag een goeie schrijver willen ontmoeten!

Ilse: *(laconiek)* Een góeie schrijver!... *(glimlachje)* Die kòm je ook nog

wel eens tegen! *(weg naar de keuken. Minoux staat op, loopt naar de kleine boekenkast rechts en kijkt naar de titels. Als het kan, moeten de titels "Liefde tussen de coulissen" en "De schminkkamer" min of meer zichtbaar zijn. Ze neemt een boek uit de kast en bladert erin, kleine fragmenten lezend. Kijkt daarna even op de achterflap. N.B. Let er wel op, dat als de juiste titel níet is aangebracht op het betreffende boek deze 'fout' niet zichtbaar is)*

Ilse: *(komt terug met een leeg kopje en een koektrommeltje met koek. Ze schenkt bij de eettafel thee in voor Minoux)* Suiker, Minoux?

Minoux: Nee, dank je. *(Ilse zet het kopje thee op de salontafel bij het zitje en schenkt ook voor zich zelf zo nodig nog thee in. Minoux zet het boek terug in de kast en loopt naar haar plaats terug)* Is Ron altijd al schrijver geweest?

Ilse: *(serieus)* Nee, hij is begonnen als báby, toen peuter, toen kleuter en toen...

Minoux: *(lacht)* Ja, natuurlijk! Maar ik bedoel als beroep.

Ilse: *(geen lach)* O!...Nee, hij heeft zóveel dingen gedaan. Hij is docènt geweest...geschiedenis.

Minoux: Wat interessant!

Ilse: *(serieus)* Ja! Dat vindt Ròn ook!...En hij is ook nog artíest geweest.

Minoux: *(verbaasd)* Artíest?

Ilse: Ja. Hij is als actéur begònnen, tóen regisseur en tóen pas schrijver. O nee, wàcht eens: daarvóór is hij nog bij een variété- theater geweest: eerst als acrobaat, toen als goochelaar, toen als clown, toen...

Minoux: Goochelaar?!

Ilse: Ja! Maar vraag hem daar níet naar, hoor! Want dan blijft hij bezig. Ron wil graag imponeren. *(biedt Minoux koekjes aan uit het broodtrommeltje)*

Minoux: *(neemt koekje)* Dank je. *(kijkt naar boekenkast)* Dus boeken als 'Liefde tussen de coulissen' en 'De schminkkamer' zijn min of meer autobiografisch?

Ilse: *(beetje verbaasd over de conclusie van Minoux)* Ja! *(lachje)* Dan krijgen die psychologen tòch nog gelijk!

Minoux: *(onbegrip)* Psychológen?

Ilse: *(lachje)* Laat maar!... *(ander chapter)* Het léuke is dat veel van Rons boeken óók als tonéelstuk zijn verschenen.

Minoux: *(complimenteus)* Gô!

Ilse: Ja, dat zegt Ron ook altijd!... *(Minoux vraagteken)* En wat doe jij?...Waar kom jij vandaan?

Minoux: Ik kom uit Roden.

Ilse: *(knikt)* O. Uit Groningen.

Minoux: Nee. Het is nog Drenthe, nèt tégen Groningen aan.

Ilse: (*knikt*) En je zit nog op school of...?

Minoux: Nee, ik speel cello!

Ilse: Cello?

Minoux: Ja. (*lachje*) Maar dàt weer wèl in Groningen: bij het Noordelijk Filharmonisch orkest.

Ilse: (*knikt complimenteus*) Dus óók artistiek.

Minoux: (*bescheiden*) Och, artistiek!

Ilse: En je kampeert hiernaast bij Flieris, heb ik begrepen.

Minoux: Ja, wij zijn met zijn achten en alle acht werken wij bij het Noordelijk Filharmonisch Orkest. Zes meisjes en twee jongens.

Ilse: (*verbaasd*) En alle acht 'cello'?!
Minoux: Nee! (*denkt even na*) Twee violistes, één hobó, één tuba, één

contrabas, twee klarinetten en... o ja ik zèlf cello.

Ilse: Kijk eens aan! (*even pauze*) Eén op drie dus.

Minoux: (*vraagteken*) Eén op drie?

Ilse: (*uitleggerig*) Eén jongen op drie meisjes!

Minoux: (*nu pas begrip*) O! Nee, nee! Wij zijn allemaal... eh... nog vrijgezel. (*lachje*) Dat is èigenlijk ook de reden waarom wij samen kamperen.

Ilse: Ja, ja!...Dus jullie kamperen wel váker!

Minoux: Ja.

Ilse: (*lumineus*) Nou begrijp ik waarom Ron jullie hoorde zingen! Dat komt omdat jullie zo muzikáál zijn!... (*zingt*) 'Bij het kampvuur is het herrie...'
(*zoekt naar de volgende zin*)

Minoux: (*corrigeert*) 'Bij het kampvuur in de pràirie...!'

Ilse: (*knikt*) Dat kan ook, ja!...Ron speelt mòndorgel!

Minoux: (*verbaasd*) Mòndorgel?!

Ilse: Ja! Maar vráág hem daar níet naar, hoor! Want dan blíjft hij bezig. Ron wil graag imponeren.

Minoux: (*knikt*) En ben jij óók artistiek?

Ilse: (*trots*) Ik speel blokfluit!... (*afzwakkend*) O liever gezegd: speeldé!

Minoux: (*complimenteus*) Nou zeg!...Wat is de wereld dan klèin, hè?!

Ilse: (*serieus*) Dat weet ik niet! Hoe klein ís-t-ie dan? ...(*resoluut*) O nee, laat maar! Dat kan ik Ròn wel vragen. Die weet dat zeker! Hij is niet voor niets docent geweest.

Minoux: Ja!... (*uit haar herinnering*) Geschiedenis!

Ilse: (*verkeerd interpreterend*) Ja, dat is inmiddels geschiedenis!...Hij heeft nog wèl eens tonéellessen gegeven, maar nú is het alleen nog maar schrijven.

Minoux: (*zeer enthousiast*) Toneellessen! Wéér zo iets leuks!

Ilse: (*afzwakkend*) Ja. Maar vráág hem daar níet naar, hoor!

Minoux: *(lachje, citerend)* Want dan blijft hij bezig. Ron wil graag imponeren.

Ilse: *(quasi verbaasd)* Hoe weet je dat?

Minoux: *(glimlacht alleen maar en neemt een slokje thee)* Ik heb ook wel eens toneel gespeeld. Amateur dan, hè?

Ilse: Ja. *(pauzetje, heeft ook een slokje thee genomen. Observeert min of meer opvallend het rode truitje van Minoux, verkeerde klemtoon leggend)* Vind jij 'rood-bòrstjes' lèuk?

Minoux: *(voelt zich min of meer aangesproken door haar rode 'tomatenbloes'. Verbaasd)* 'Rood... eh... rode bòrstjes'?!

Ilse: *(knikt)* Ja. Ron zei dat hij er vanmorgen twee gezien had.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto